

42. fejezet

Az utolsó napok egyik jele: az engedetlen gyermek — Az utolsó napok egyik jele a gyermekek engedetlensége szüleik iránt. Vajon a szülők felméri-e felelősségüket? Úgy tűnik, sokan abbahagyják a gondos őrködést, amit mindig gyakorolniuk kellene, s inkább elszenvedik, hogy gyermekeik engedetlenek velük szemben és elmerülnek gonosz szenvedélyeikben. {CG 229.1}

A gyermekek az Úr „örökrészei”, s a szülők, ha nem adnak nekik olyan nevelést, amely alkalmassá teszi őket Isten útjait megtartani, komoly felelősséget hanyagolnak el. Nem az Úr akarata, hogy a gyermekek durvává, udvariatlanná, engedetlenné, hálátlanná, szentségtelenné, meggondolatlanná, felfuvalkodottá váljanak, „inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretőivé”! (II.Tim. 3:5) Az Írás azt mondja, hogy ez a társadalmi állapot lesz az utolsó napok egyik jele. {CG 229.2}

Az engedékeny szülők bűne alkalmatlanná teszi gyermekeiket a mennyei rend számára — A mennyben tökéletes rend, összhang és egyetértés uralkodik. Ha itt a földön elhanyagolják a gyermekeket szüleik tekintélyének kellő tiszteletére nevelni, hogyan remélhetik, hogy végül majd alkalmasak lesznek a szent angyalok társaságára az összhang és béke honában?! {CG 229.3}

Akik nem tartják tiszteletben a rendet és fegyelmet ebben az életben, nem tisztelnék azt a rendet sem, amely a mennyben uralkodik. Az ilyenek soha nem nyernek bebocsátást a mennyei városba, mert akik méltók a belépésre, mind szeretik és tisztelik a rendet és fegyelmet. A kialakított jellem határozza meg az egyén eljövendő sorsát. Amikor Krisztus eljön, senkinek sem cseréli ki a jellemét. A szülőknek, gyermekeik érdekében, nem szabad elhanyagolniuk a rájuk eső kötelesség teljesítését. Úgy kell nevelniük őket, hogy a közösség áldására éljenek itt a földön, később pedig elnyerjék az örök élet jutalmát. {CG 229.4}

Mikor kell elkezdni a fegyelmezést? — Amikor a gyermek elindul önálló útján és akarata szerint választ: ez az a pillanat, amikor a fegyelemre nevelést el kell kezdeni. Ez még nevezhető öntudatlan nevelésnek is. Azután elkezdődik a tudatos és erőteljes munka, amelynek legnagyobb terhe kétségkívül és szükségszerűen az anyán nyugszik. Az ő gondozása alatt áll először a gyermek, nevelése alapjait neki kell leraknia, s ez segít majd később, hogy a gyermeknek erős, kiegyensúlyozott jelleme fejlődjék... {CG 230.1}

Gyakran már a csecsemők is nagyon akaratosak, s ha ez az akarat nincs alárendelve egy bölcsebb tekintély irányításának, a gyermek fékezetlen ösztönein keresztül Sátán átveszi az uralmat gondolatvilága felett, és saját tervei szerint alakítja a gyermek hajlamait. {CG 230.2}

Az elhanyagolt fegyelmezés és nevelés a gyermekben a romlott hajlamokat erősíti. Ezzel a szülők a lehető legrosszabbat teszik kicsinyeiknek, akik önző, követelőző, ellenszenves jellemvonásokkal nőnek fel. Saját társaságukat maguk sem élvezik jobban, mint mások, ezért mindig telve lesznek elégedetlenséggel. Az anya fáradozása e téren már kisgyermekkorban kezdődjék, hogy Sátán ne kerítse hatalmába a kicsik gondolkodását és hajlamait. {CG 230.3}

A gonoszság megnyilvánulásait csírájukban kell elfojtani — Szülők, a fegyelmezés első leckéit akkor kezdjétek, amikor gyermekeitek még karjaitokban nyugvó csecsemők! Tanítsátok őket, hogy akaratukat rendeljék alá a tiéteknek! Ezt el lehet érni igazságossággal, leplezetlen szilárdsággal és következetességgel. A szülőknek tökéletesen uralniuk kell a maguk kedélyét, és szelíden, de határozottan addig kell hajlítaniuk a gyermek akaratát, míg semmi más nem várható, mint hogy engednek kívánságaiknak. {CG 230.4}

Szülők, ne várjatok alkalmas időre! Ha a gonoszság nincs már csírájában elfojtva, a gyermek egyre konokabbá válik, és ez növekedésével csak fokozódik. {CG 231.1}

„Túl kicsi a büntetéshez” — Éli nem az Isten rendelte szabályok szerint irányította háza népét, hanem saját elgondolásait követte (I. Sám. 2:27-29). A szerető, engedékeny apa átnézett fiainak hibái és bűnei felett gyermekkorukban, azzal áztatva magát, hogy idővel majd kinövik gonosz hajlamaikat. Sokan esnek ma is ugyanebbe a hibába. Azt képzelik, hogy jobb módját tudják gyermekeik nevelésének, mint amit Isten nyújt Igéjében. Rossz hajlamokat ápolnak bennük, ezzel mentegelve magukat és gyermekeiket: „Kicsi még, hogy

büntessem, megvárom, amíg idősebb lesz. Akkor megmagyarázhatok neki mindent és értelmesen meggyőzhetem!” Rossz szokásaik pedig ezalatt megerősödnek, és második természetükké válnak. A gyermekek fegyelmezés nélkül nőnek fel, olyan jellemvonásokkal, amelyek egész életre szóló átkot jelentenek számukra, és féltő, hogy ezek a tulajdonságok másokban is megjelennek. {CG 231.2}

Nem lehet a családnak nagyobb átka, mint a gyermekekre hagyni, hogy azt tegyenek, amit akarnak. Ha a szülők teljesítik gyermekeik minden kívánságát, és megengednek nekik olyan dolgokat, amelyekről tudják, hogy nem válnak a javukra, hamar elveszítik minden tekintélyüket gyermekeik előtt. A gyermekek pedig nem fogják tisztelni sem az isteni, sem az emberi tekintélyt, és Sátán akaratának rabjaivá válnak. {CG 231.3}

A nevelést tegyétek minden egyéb elfoglaltság elé! — Sokan mutatnak a prédikátorok, tanítók és más tekintélyes, tanult emberek gyermekeire, s hangoztatják, hogy ha ezek a nagy előnnyel bíró emberek csődöt mondanak családjuk irányításában, akkor a sokkal hátrányosabb helyzetben lévők ne is reménykedjenek. Jogos a kérdés: vajon ezek az emberek megadtak-e minden tőlük telhetőt gyermekeiknek - jó példát, hűséges oktatást, megfelelő korlátozást? E nélkülözhetetlen nevelési eszközök elhanyagolása miatt a szülők kiegyensúlyozatlan gondolkodású, korlátozást nem tűrő, az élet gyakorlati kötelességeiben járatlan embereket adnak a társadalomnak. Ezzel nagyobb kárt okoznak, mint hasznot a világnak. Ezek a gyermekek örökségként adják majd tovább saját jellembeli romlottságukat utódaiknak, ugyanakkor gonosz példájuk és befolyásuk bomlasztja a társadalmat és pusztítást végez a gyülekezetben is. Ne gondoljuk, hogy a jó képességű és hasznavehető ember jól szolgál az Úrnak és a közösségnek, ha saját gyermekeit elhanyagolva csak a munkájának él. {CG 231.4}

A mennyei segítség ígérete — Isten megáldja az igazságos és helyes fegyelmezést. De „nálam nélkül semmit sem cselekedhettek” - mondja Krisztus (Jn. 15:5). Ha az apák és anyák elhanyagolják gyermekeik nevelését, ezzel Sátánnak adják át az irányítást, aki a gyermeki elmét, ezt a piciny gépezetet a Szentlélek munkájának ellensúlyozására fogja használni. Ha a szülők nem végzik kötelességüket, a mennyei lények nem tudnak együttműködni velük. {CG 232.1}